

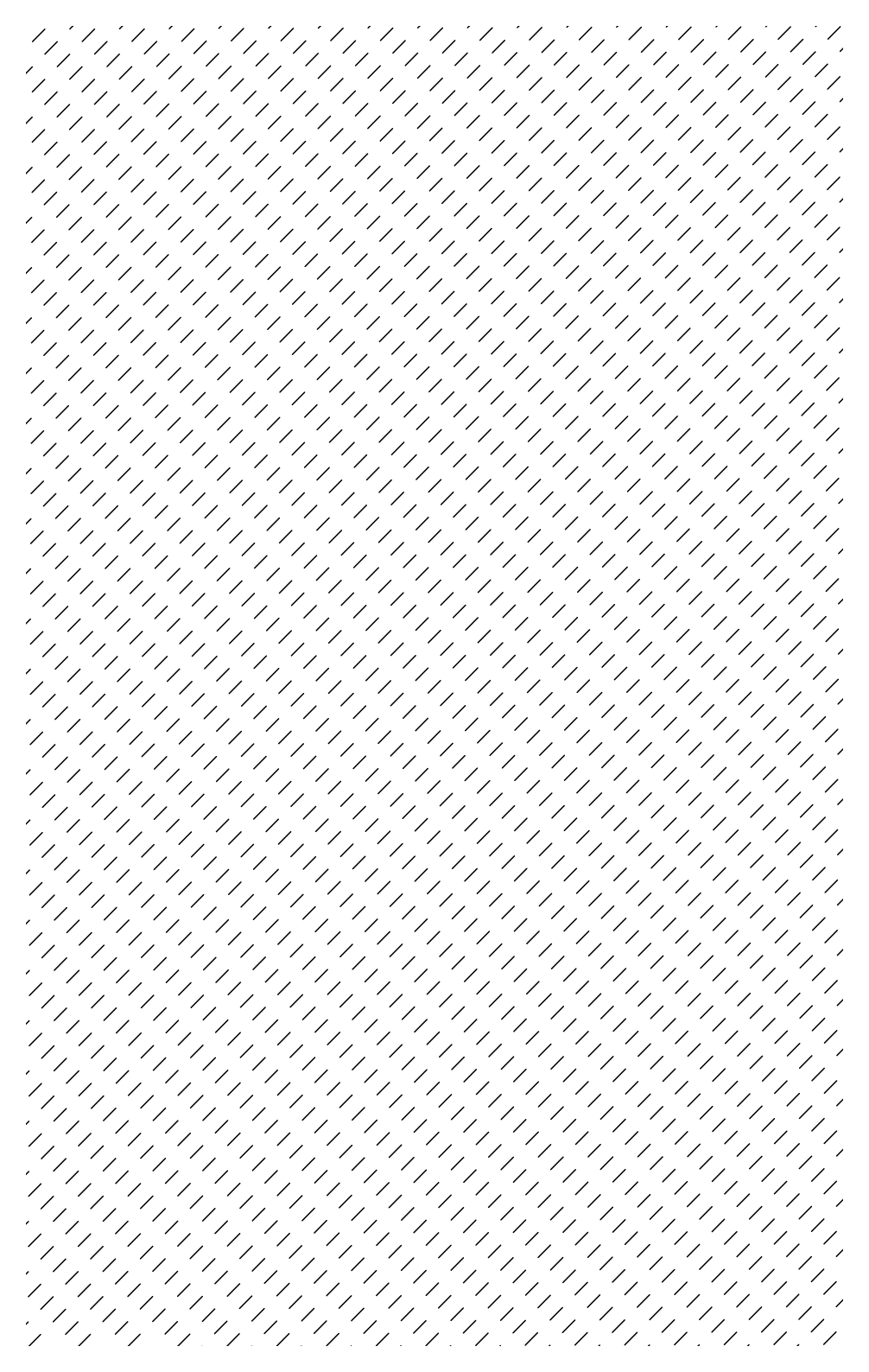

Elegia d'agost

Jordi Julià

PREMI NARCÍS LUNES I BOLOIX 2021

Saldonar.

Elegia d'agost

JORDI JULIÀ

Elegia d'agost

Saldonar.

Elegia d'agost

© del text: Jordi Julià Garriga, 2022

© de la il·lustració de la coberta: Michel Viard, 2022

© d'aquesta edició: Edicions Saldonar, 2022

Primera edició: maig del 2022

Publicat per Edicions Saldonar

Alfambra, 16, 5è 2a

08034 Barcelona

edicions@saldonar.com

www.saldonar.com

Edició i producció: Francesc Gil-Lluch

Disseny de la col·lecció: Enric Muñoz

Disseny de la coberta i maquetació: Octavi Gil Pujol

Distribució: UDL

Thema: DC, DCC, DCF

ISBN: 978-84-17611-90-3

Dipòsit legal: B 4103-2022

Aquest llibre s'ha imprès amb paper procedent de boscos gestionats de manera sostenible, un òfset cru de 90 grams, i s'ha compaginat amb la tipografia Sabon en cos 10,5.

Els titulars del *copyright* tenen els drets reservats.

El Premi de Poesia Narcís Lluç i Boloix és convocat anualment per l'Ajuntament de Sant Vicenç dels Horts.

AJUNTAMENT
Sant Vicenç dels Horts

In memoriam O. G.

Taula

PIRÒFITS, 13

I. DES DEL MATÍ

Estivació, 19

Caminois, 20

Paret seca, 21

Garrofes, 22

Semprevives, 23

Xardor, 24

Sentinelles, 25

Fonolleda, 26

Gaig, 27

Montgrí, 28

Garrigar, 29

Consagració, 30

Bosquina, 31

II. TOMBA EL MIGDIA

Límit, 37

Garbí, 38

Migdia, 39

Llavors, 40

Formiguers, 41

Rèptil,	42
Ploms,	43
Anyada,	44
Absències,	45
Consumpció,	46
Ensopiment,	47
Àpids,	48
Ruixats,	49

III. CAP A LA NIT

Buidor,	55
Jocs,	56
Passeig,	57
Traspassa,	58
Seducions,	59
Pinyoques,	60
Tropismes,	61
Vesprada,	62
Nocturn,	63
Ple,	64
Ramat,	65
Iniciació,	66
Foc d'estiu,	67

Senyor: és temps. L'estiu fou molt gran.
Posa la teva ombra sobre els rellotges de sol
i deixa anar el vent sobre els camps.

RAINER M. RILKE

Perquè retorna,
quan sóc perdut en l'ombra,
un debilíssim
record d'infant, les ales
passen sense tocar-me.

SALVADOR ESPRIU

PIRÒFITS

Un llamp, una guspira
o l'excés de calor
calen foc a una terra
d'herbes i de matolls.

Les flames tot ho encenen,
van ensutjant els troncs.
Pins i estepes, que cremen,
llancen lluny les llavors.

Llampec. Paraula. Imatges.
Saps d'on ve aquesta olor.
Absurda paradoxa:
vida en les destruccions.

I
DES DEL MATÍ

Ligereza admirable del cuerpo al despertar las mañanas de estío, el calor generoso aún atemperado a esas horas tempranas, cuando saliendo afuera, sobre la tierra donde jugaban ya sombras de oro, el aire embriagaba y parecía que la marcha fuese a transformarse en vuelo. Alado casi, como un dios, ibas al encuentro de la jornada.

LUIS CERNUDA

Sendes, camins em criden a vagareig difícil, que pregunta, se m'emporten a balmes on escolto difuntes veus.

JOAN VINYOLI

ESTIVACIÓ

Impossible esquivar-les.
Van cruixint sota els peus.
Menudes pedres blanques
esquitxen tot l'herbei.

Semblen conquilles buides
d'un naufragi o banquet.
Algunes, arraïmades,
fan florir un fonoll sec.

El cargol, dins la closca,
fuig del sol i el temps erm.
Imatges encauades
que avui trenquen el tel.

CAMINOIS

Camps i terres obertes.
Quarteres de secà
entre rocs i pinassa.
Sempre invitant al pas.

Senders perduts. Bosquina.
Xalets, carrers, asfalt...
Nous croquis, murs que priven
l'infinit dels teulats.

Ahir, i avui. Recordat
quan tornes a encetar
el mateix camí atàvic
que és físic i és mental.